Ті руки, що були моїми,
Ті ручки білі, ручки милі,
По всім цім дикім божевіллі,
По всій мерзоті неключимій,

По всім блуканню в тьмі кромішній,
Страшній, як совість святокрадця,
Ізнов мені ночами сняться
Ті руки царствено-розкішні.

Ви знов лягли мені на душу,
Що розтерзали хижі круки...
Скажіть мені, кохані руки,
Чого я сподіватись мушу?

Невже оманне це видіння,
Галюцинація відчайна:
І душ розлучених вінчання,
І серць воскреслих молодіння?

О руки, спомини священні,
Блаженні муки, світлі мрії!
Молю вас, руки всеблагії,-
Мені подайте знак прощення!